

[Ragnhild Andersen.]

og meget andet, fordi de enlige mødre føler sig magtesløse, og de har jo nogen ret i det, for de opdager, at herinde kan man udtale sin velvilje gang på gang, men når det kommer til realitetsforhandlinger, kan man give pokker i denne smukt udtalte velvilje. Jeg bemærkede mig, at det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp ved første behandling af dette lovforslag udtalte ordret om indtægtsgrænserne:

„Jeg er noget skuffet over, at ministeren ikke har ment at kunne gå videre.“
Og senere sagde det ærede medlem:

„Jeg vil som sagt mene, at man bør overveje at hæve indtægtsgrænsen noget.“
Det ærede medlem fru Nina Andersen, ordføreren for udvalget, sagde noget i samme retning, idet hun udtalte, at hun ikke var sikker på, at man var nået til den ideelle indtægtsgrænse. Ja, det var ved første behandling, og nu står vi her i dag, da begge de ærede kvindelige medlemmer ved, at min gruppe er rede til med alle sine stemmer at kaste sit lod i vægtskålen for, om ikke en tilfredsstillende forhøjelse, så dog en forhøjelse af indtægtsgrænserne. Selv repræsenterer de kvindelige ærede medlemmer flertallet i det høje folketing. Hvordan kan det dog gå til, at de to ærede kvindelige medlemmer har ladet sig besnakke i udvalget? Jeg kan ikke komme til andet resultat, end at det er det, der er sket. Jeg har hørt, de har sagt, at sygekassegrænserne er for høje. Det er muligt, at nogle har det synspunkt. Men i hvert tilfælde er det rimeligt at gennemføre en forhøjelse af indtægtsgrænserne.

Vi har imidlertid i min gruppe ingen mulighed for at komme til at stemme for en almindelig forhøjelse af disse indtægtsgrænser, for der ligger intet forslag fra udvalget, ej heller fra de kvindelige medlemmer, ellers havde vi med glæde gjort det. Vi har derfor stillet vort ændringsforslag udenfor betænkningen om at forhøje indtægtsgrænserne til sygekassegrænsen, og jeg håber, at de kvindelige medlemmer vil besinde sig, og at de vil stemme derfor. Jeg opfordrer dem dertil, idet jeg mener, at det er af den største betydning for den store kategori af enligt stillede mødre, der gennem mange, mange år går på arbejde, år ud og år ind, for at forsørge deres børn, at de får

sikkerhed for, at de kan få deres børnebidrag udlagt af det offentlige. Det er den mindste beskyttelse, man kan give de mødre, der påtager sig en stor samfundsmæssig opgave.

Søren Andersen: Jeg vil gerne udtale min glæde over de ændringsforslag, som den højtærede minister har stillet, og som hele udvalget har tiltrådt. Det er på sin plads, at ministeren skærper betingelserne for, at separerede kan få hjælp i henhold til § 282, stk. 2, således at der kan dæmmes op for eventuelle misbrug.

Lad mig endvidere udtale min glæde over, at der ved ændringsforslagene skabes mulighed for hjælp til uddannelse, således at enker og andre enligt stillede mødre bliver i stand til bedre at forsørge sig selv og deres børn. Det er langt mere værdifuldt end den ambulante hjælp, som de kommunale udvalg hidtil alene har været henvist til at yde.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme for de af ministeren stillede og af det samlede udvalg tiltrådte ændringsforslag og at stemme imod det af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag.

Gertie Wandel: Jeg vil ligesom den foregående taler udtale min glæde over den form, ændringsforslagene har fået. Jeg kan fuldtud tiltræde dem alle. De er jo som nævnt af ordføreren behandlet omhyggeligt og tiltrådt af hele udvalget.

Særlig vil jeg udtrykke min glæde over, at det er blevet muligt for de sociale udvalg at give støtte til enlige mødres uddannelse. I det oprindelige forslag var der ikke tale om det. I et andet lovforslag, som vi senere skal behandle, er ydelsen af denne særhjælp henlagt til mødrehjælpsinstitutionerne. Jeg synes, det er meget værdifuldt, at de folkevalgte forsamlinger også får mulighed for at støtte de enlige mødre på denne måde. Det er, som nævnt af det ærede medlem fru Nina Andersen, en helt anden gruppe af mødre, man får fat i, og jeg tror, det er meget betydningsfuldt.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige støtte til gennemførelse af lovforslaget.

I anledning af det kommunistiske ændringsforslag vil jeg gerne sige, at foruden den ændring, der er sket til fordel for de enlige mødre ved dette lovforslag, synes